

Beleidsplan 2014-2018

Bestuur Nederlandse Vereniging Voor Pathologie

Inhoudsopgave	Pagina
1. Verantwoording	1
2. Missie en visie	2
3. Het specialisme pathologie	3
4. Doelstellingen	4
5. Beleidvoornemens	5
6. Bronnen	8

1. Verantwoording

In 2006 is binnen de vereniging begonnen met een herstructurering en professionalisering om als wetenschappelijke vereniging de belangen van de pathologie en pathologen beter te kunnen behartigen. Dit heeft ondermeer geresulteerd in een statutenwijziging in april 2008, het opstellen van een Huishoudelijk Reglement en een beleidsplan voor de periode 2009-2013¹.

Nu, bijna 5 jaar verder, zetten we opnieuw de koers uit voor de komende 5 jaar in het voorliggende concept beleidsplan 2014-2018. Hierin spelen wij in op de snelle ontwikkelingen in het vak, de maatschappelijke trend van toenemende eisen aan kwaliteit en efficiëntie, en daarmee samenhangend, de behoefte aan verdere professionalisering van bestuur. Dit concept is tot stand gekomen na inventarisatie en inhoudelijke inbreng van bestuur, in nauwe samenspraak met de verschillende NVVP commissies en werkgroepen in diverse gespreksrondes. Het concept beleidsplan zal ter vaststelling aan de ALV worden voorgelegd op 22 november 2013. Diverse *stakeholders* krijgen later de gelegenheid om het stuk van commentaar te voorzien.

Het beleidsplan zal, zoals het kwaliteitsplan voorschrijft, jaarlijks worden geëvalueerd op bereikte doelen. Ieder jaar zullen jaarplannen worden opgesteld, zowel voor het bestuur als voor de commissies. In deze jaarplannen worden de hoofddoelstellingen uitgewerkt naar meer concrete subdoelen met de formulering van de gewenste resultaten. Jaarplannen worden jaarlijks geëvalueerd op behaalde doelen. In dit concept beleidsplan vindt u: missie en visie (2), de context van het specialisme pathologie (3), doelstellingen (4), de beleidvoornemens voor de komende vijf jaar (5). In 2018 zal een nieuw 5 jaren beleidsplan worden opgesteld.

Namens het bestuur van de NVVP,
Hans Blaauwgeers, voorzitter
Katrien Grünberg, secretaris
8 november 2013

2. Missie en visie

Het wetenschappelijk landschap rondom de pathologie verandert snel: prognostische tests worden steeds vaker toegepast, en oncologische behandeling wordt in toenemende mate gebaseerd op uitkomst van *companion diagnostics*: tests die op individuele basis voorspellen of een therapie zal aanslaan of niet. Deze meestal op DNA, RNA, en miRNA gebaseerde diagnostiek neemt een hoge vlucht, in aanvulling op de op eiwit-, cel- en weefsel gebaseerde microscopische-morfologische diagnostiek. Technologische ontwikkelingen leiden tot voortschrijdende automatisering-robotisering-digitalisering van bewerking en beoordeling van weefsel.

Eisen aan efficiëntie en kwaliteit leiden tot schaalvergroting enerzijds, en specialisatie anderzijds. Deze tendens is zowel in perifere als academische centra waarneembaar. Schaalvergroting en samenwerking bieden kritische massa voor een hoger nivo van automatisering en robotisering. Het pathologielaboratorium zal er daardoor anders uit komen te zien. Het implementeren van kostbare

nieuwe technieken zoals bijvoorbeeld massively parallel sequencing, vergt een verdergaande vorm van schaalvergroting, die voor pathologielaboratoria alleen binnen bereik komt en blijft als goede samenwerkingsvormen gevonden worden voor gecentraliseerd uitvoeren van testen.

Specialisatie biedt kansen voor verhoging van de kwaliteit en nivo van pathologische diagnostiek, en voor opleiding en wetenschappelijk onderzoek. Biopsietechnieken worden verfijnd, zodat zowel laboratorium als patholoog steeds meer moeten doen met steeds minder cellen en/of weefsel. Binnen het laboratorium zal de rol van de patholoog gaan opschuiven naar die van regisseur van het diagnostisch proces, dat steeds vaker (deels) door anderen wordt uitgevoerd. De patholoog zelf zal door voortgaande specialisatie en vroegere timing van histologische/cytologische diagnostiek steeds nadrukkelijker onderdeel gaan uitmaken van multidisciplinaire diagnostiek-behandelteams in de rol van diagnostisch medisch specialist. Deze specialisatie van pathologen zal de tendens tot schaalvergroting van laboratoria verder versterken.

De maatschappelijke eisen aan transparantie, toetsbaarheid en meetbaarheid van kwaliteit nemen snel toe. Deze eisen zullen in toenemende mate in wet- en regelgeving verankerd worden. Denk daarbij ook aan preventie en vroegdiagnostiek in het kader van bevolkingsonderzoeken, die op effectiviteit en efficiëntie toetsbaar moeten zijn. Het realiseren van deze zaken kost geld, en dat moet verdisconteerd worden in de tarieven. Transparantie van kwaliteit bevordert ook de vergelijkbaarheid van aanbieders, en daarmee mogelijk de concurrentie en profilering.

Door snelle, nieuwe communicatievormen verdwijnen de barrières tussen interne en publieke zaken. Medische fouten, verwisselingen etc. trekken veel media aandacht en wekken bezorgdheid van het publiek en overheid, waaronder inspectie voor volksgezondheid. De feilbaarheid van het pathologisch-diagnostisch proces zal vaker dan voorheen zichtbaar zijn, waarbij de patholoog, nog altijd vaak aan eind van de diagnostische keten met schriftelijke verslaglegging en steeds beschikbaar 'bewijsmateriaal' (coupes, blokjes, derivaten), als een keeper in het veld opvallend in beeld komt. Dit geeft nieuwe uitdagingen in communicatie en reputatiemanagement.

De Nederlandse Vereniging voor Pathologie behartigt de wetenschappelijke belangen van de vereniging voor pathologen, dierpathologen, experimenteel pathobiologen en klinisch moleculair biologen in de pathologie (KMBP-ers). Zij wil het aanspreekpunt zijn voor alle beroepsinhoudelijke en maatschappelijke aangelegenheden van het specialisme Pathologie. Het NVVP bestuur wil een voortrekkersrol spelen in het vertalen van de bovengenoemde ontwikkelingen naar de pathologie praktijk, om pathologen en laboratoria te faciliteren in het adapteren voor de 2e decade van deze eeuw. Kernthema's zijn kwaliteit, beschikbaarheid, innovatie, expertisebevordering, toetsbaarheid en transparantie, en communicatie.

3. Het specialisme pathologie

3.1 Het vak pathologie

Pathologie betekent ziekteleer in de ruimste zin des woord: inzicht leidend tot beter begrip van ziektes. Het discipline Pathologie behelst niet alleen diagnostiek van ziektes, maar ook onderzoek naar oorzaken en mechanismen voor het ontstaan ervan. De pathologie wil ziektes begrijpen om deze beter (rationeler) te kunnen behandelen en voorkomen.

Het beroep van klinisch patholoog is een medische specialisatie, die zich bezig houdt met het stellen van diagnoses op cel- en weefselmateriaal van patiënten. Lichtmicroscopie, elektronenmicroscopie, specifieke eiwitdetectie methoden, kwantificering, en RNA en DNA-gebaseerde technieken behoren tot het instrumentarium van de patholoog, om, met gebruik van uitstekende kennis van ziekteleer, tot een diagnose te komen en hieruit voortvloeiende prognostiek en predictie. Daaronder valt ook het postmortaal diagnostisch onderzoek.

De ongeveer 350 Nederlandse klinische pathologen werken in Nederland op 57 laboratoria *c.g.* afdelingen. De forensisch pathologen zijn meest werkzaam voor het gerechtelijk laboratorium, een

enkele is vrij gevestigd. Onder de laboratoria zijn er acht universitaire afdelingen die, naast het diagnosticeren van afwijkingen ook veel tijd besteden aan onderzoek en onderwijs. De dierpatholoog verricht dezelfde werkzaamheden als de klinische patholoog ten behoeve van dieren, terwijl de (experimenteel) patho-biologen en toxicologisch pathologen gericht zijn op basaal en toegepast patho-fysiologisch onderzoek. De klinisch moleculair biologen in pathologie (KMBP-ers) verrichten moleculaire diagnostiek binnen de context van de pathologie.

3.2 Gezondheidszorg en pathologie

In de intramurale gezondheidszorg worden veel behandelbeslissingen gebaseerd op de diagnose die door de patholoog wordt gesteld. Daarnaast is de diagnose van de patholoog van belang voor het bepalen van, richting geven aan, of monitoren van de behandeling. In de eerstelijnszorg (huisartsen) verricht de patholoog diagnostisch onderzoek van kleine huidafwijkingen, baarmoederhals uitstrijkjes puncties en urinemonsters. Verwachte en onverwachte ziekten kunnen zo tijdig worden herkend. Het specialisme klinische pathologie is, getalsmatig, een kleine speler in het medisch veld (350 pathologen, 21 KMBP-ers tegenover bijvoorbeeld 8742 huisartsen, 1146 chirurgen, 1800 internisten)[bron: NVVP, www.zorgkaartnederland.nl]. Dit stelt specifieke eisen aan de wijze uitoefening van het vak om zowel beschikbaarheid als hoge kwaliteit van zorg te kunnen garanderen.

3.3 Maatschappij en pathologie

De patholoog is als ondersteunend medisch specialist een goede bekende van zijn medische collega's. Bij het brede publiek en de patiënten is de bekendheid echter minder groot. Het beeld van pathologie wordt sterk gekleurd door forensisch georiënteerde films en dramaseries en de associatie met postmortaal onderzoek. Zoals geschetst bevinden we ons in een tijdsgewricht van geneeskundige en technologische innovatie, waarin de plaats van de pathologische diagnose in het diagnostisch traject verandert. De patiënt emancipeert, vraagt betrokken te worden in medische afwegingen, en verwacht transparantie. Dit alles maakt communicatie over ons vak nog belangrijker. Rechtstreekse communicatie met de patiënt zal hiervan vaker onderdeel uitmaken. Een goed beeld van wat ons vak inhoudt is van belang om de mogelijkheden en soms onmogelijkheden in de medische zorg goed te kunnen plaatsen.

3.4 Pathologie en wetenschap

De NVVP koepel van klinische pathologen, dierpathologen, pathobiologen en KMBP-ers garandeert interesse voor het uitvoeren van wetenschappelijk onderzoek. Een wetenschappelijke stage van minimaal een half jaar is een verplicht onderdeel van de opleiding tot klinisch patholoog. De opleiding tot klinisch patholoog is een van de weinige specialisaties waar dit gegeven als opleidingseis is vastgelegd. Een meerderheid van de pathologen is bovendien gepromoveerd.

3.5 Opleiding, bij- en nascholing

Kennis van de pathologie speelt een prominente rol in het uitoefenen van het vak. Pathologie kent een brede wetenschappelijke verankering. Daarom is een gedegen opleiding tot patholoog van groot belang. De opleiding staat onder druk door bezuinigingen. Voortdurende expertisebevordering en up to date houden van kennis, onder andere door bij- en nascholing na afronden van de opleiding, is voor pathologen onmisbaar. De voor pathologen relevante wetenschappelijke ontwikkelingen vinden plaats in internationaal verband. Niet alleen binnen het vakgebied pathologie, maar vooral ook binnen andere medische vakgebieden. Om goed op de hoogte te blijven is een goed netwerk van contacten en vertegenwoordiging, zowel nationaal als internationaal, noodzakelijk.

3.6 De Nederlandse vereniging voor pathologie (NVVP)

De Nederlandse Vereniging Voor Pathologie is in 1920 opgericht onder de naam NPAV, Nederlandse Patholoog Anatomen Vereniging. In 1992 werd de NVVP koepel opgericht, waarin patholoog anatomen, de dierpathologen en de pathobiologen verenigd werden. De vereniging heeft 635 leden, waarvan 334 klinisch pathologen, 20 dierpathologen, 9 pathobiologen, en 17 moleculair

biologen. De NVVP vertegenwoordigt daarmee 95% van alle in Nederland geregistreerde klinisch pathologen.

De vereniging opereert in het complexe veld van de gezondheidszorg. Zij voert een pro-actief beleid, en brengt gevraagd en ongevraagd advies uit aan externe partijen. De NVVP werkt nauw samen met de European Society of Pathology en met overkoepelende medisch organisaties zoals KNMG, OMS, LAD. De NVVP overweegt te participeren in het synergetraject van OMS, LAD en de andere wetenschappelijke verenigingen.

Vanaf 2006 is binnen de vereniging een proces gestart om het bestuur te professionaliseren. Vanaf 2008 werkt de vereniging met een door de algemene ledenvergadering vastgesteld 5-jaren beleidsplan dat door het bestuur nader ingevuld en uitgevoerd wordt, in nauwe samenwerking met commissies en werkgroepen (zie organogram in bijlage 1). De NVVP wordt hierin secretariaal ondersteund door een professioneel bureau (Cantrijn). De website wordt in toenemende mate belangrijk als medium voor communicatie tussen leden, en naar de maatschappij. De wekelijkse nieuwsbrief vervult hierbij een belangrijke rol om actuele informatie snel onder leden en belangstellenden rondom de vereniging te communiceren.

4. Doelstellingen

4.1 Kwaliteit van zorg

De NVVP streeft naar een toetsbare, transparante, hoge kwaliteit van patiëntenzorg die aan de patholoog is toevertrouwd. Hiertoe moeten meetbare indicatoren worden vastgelegd. De NVVP stelt hiervoor normen op en ontwikkelt instrumenten ter controle hiervan. Onder kwaliteit van zorg worden zowel de laboratoriumprocessen als de beroepsuitoefening verstaan. De NVVP stelt externe toetsing en accreditatie als norm voor de kwaliteit van de laboratoriumprocessen.

4.2 Wetenschap

De NVVP draagt verantwoordelijkheid voor het bevorderen van een wetenschappelijke attitude bij haar leden. Een wetenschappelijke attitude draagt zorg voor verspreiding en toepassing van kennis, zowel binnen het vakgebied als daarbuiten.

4.3 Opleiding

De NVVP bewaakt en bevordert een gedegen en kwalitatief hoogwaardige opleiding tot patholoog volgens het nieuwe profiel aansluitend bij de CANMED competenties van medische specialisten. De NVVP bewaakt en bevordert een gedegen en kwalitatief hoogwaardige opleiding tot klinisch moleculair bioloog in de pathologie (KMBP). Bezuiniging op opleiding stelt de beroepsgroep voor de uitdaging om kwaliteit te behouden binnen de opgelegde opleidingstijd.

4.4 Bij- en nascholing

De NVVP coördineert en bewaakt de kwaliteit en kwantiteit van de bij- en nascholing en bijbehorende accreditaties. De NVVP bevordert deelname aan - en participatie in organisatie van internationale bij- en nascholingsactiviteiten door haar leden.

4.5 Samenwerking

De NVVP zet zich actief in voor afstemming en samenwerking met andere gelieerde beroepsgroepen in de pathologie (zoals de Vereniging voor Analisten in de Pathologie, VAP), internationale zusterorganisaties en in de gezondheidszorg als geheel en *stakeholders* zoals patiëntenverenigingen en maatschappelijke organisaties.

4.6 Belangenbehartiging

De NVVP behartigt de collectieve belangen van haar leden en is namens haar leden de gesprekspartner voor relevante belangenorganisaties in de gezondheidszorg. De NVVP voert een proactief beleid ten aanzien van veranderingen in regelgeving en financiering en capaciteitsplanning.

4.7 *Maatschappelijke positionering*

De NVVP zal haar visie uitdragen, en de belangen van haar leden behartigen naar alle belangrijke geleidingen in de maatschappij door overleg met ministeries, andere overheidsorganen, maatschappelijke groeperingen, patiëntenverenigingen, de pers en publiek.

4.8 *Communicatie*

Communicatie is van groot belang om bovenstaande doelstelling te realiseren zowel ten opzichte van de leden als naar de buitenwereld. De NVVP streeft naar goede en snelle informatievoorziening aan de leden, bevordert de communicatie tussen leden, bestuur en commissies, en streeft naar open, proactieve communicatie met externe partijen.

4.9 *Bestuur en organisatie van NVVP*

Het bestuur bestuurt op basis van het door de ALV aanvaarde beleidsplan. Het bestuur bevordert en bewaakt heldere lijnen van informatie, opiniering en besluitvorming van bestuur, algemene ledenvergadering, commissies, werkgroepen, taakgroepen en gedelegeerden. Tweede doel is het bevorderen van synergie en samenwerking tussen NVVP en de VAP.

4.10 *NVVP financieel*

Qua financiering draait de vereniging op lidmaatschapsgelden, aangevuld met SKMS gelden voor beroepsvisitaties en projecten. De diensten en belangenbehartiging van NVVP strekt zich verder dan voorheen uit naar laboratoria als geheel. SKMS gelden voor beroepsvisitaties door de LVC dreigen weg te vallen. Het eventuele deelnemen in de Federatie (synergietraject) biedt vooralsnog geen uitzicht op grotere efficiëntie in uitvoering van deze en andere taken of het overhevelen ervan. Het ligt dan ook voor de hand om de financieringsstructuur van de vereniging te herzien.

5. **Beleidsvoornemens**

5.1 *Kwaliteit van zorg*

5.1.1 Kwaliteit van Laboratoriumprocessen

5.1.2 De NVVP streeft externe accreditatie (CCKL, RvA, ISO of gelijkwaardig) na voor alle laboratoria in 2018. Externe accreditatie zal in het normendocument van de vereniging worden opgenomen en zal in eerste instantie bij visitatie als zwaarwegend advies aan niet-geaccrediteerde laboratoria worden opgelegd.

5.1.3 De NVVP streeft naar synergie en complementariteit tussen audits door RvA en visitaties van LVC.

5.2 *Kwaliteit van de Patholoog*

5.2.1 De NVVP streeft expertisebevordering na door ontwikkelen van aandachtsgebieden in de algemene praktijk¹. In 2018 is reguliere toetsing van pathologen op het hebben en onderhouden van een of meerdere aandachtsgebied(en) geïmplementeerd. Het toetsingskader omvat specifieke nascholingsverplichtingen, ADAS criteria, eventuele wetenschappelijke activiteiten en fouten/klachten meldingen. Toetsing geschiedt door de LVC beroepsvisitatie en jaarlijkse spiegelindicatoren. Dit toetsingskader maakt geen deel uit door de RGS gestelde vereisten voor de 5-jaarlijkse herregistratie.

5.2.2 In 2018 is de moleculaire biologie een integraal en kwalitatief hoogstaand onderdeel van de pathologiepraktijk. De NVVP bevordert participatie van laboratoria in gezamenlijke investering in innovatie en het delen van spin-off, bevordert goede onderlinge samenwerking

¹ Onder "Aandachtsgebied" wordt verstaan expertiseverhoging op een/enkele gebieden, zonder bekwaamheden uit te sluiten. "Deelspecialisatie" wordt gereserveerd voor de situatie waarin de patholoog binnen een/enkele deelgebieden werkzaam is, en de bekwaamheid op andere delen niet onderhoudt.

in logistiek en rapportage, stelt kwaliteitseisen en veldnormen op en ontwikkelt instrumenten voor toetsing daarvan t.b.v. externe accreditatie.

- 5.2.3 De NVVP borgt en bevordert de specifieke moleculair biologische kennis in de pathologie door opleiding en registratie van KMBP-ers.
- 5.2.4 De focus van de LVC beroepsvisiting verschuift naar het functioneren van een vakgroep van pathologen en moleculair biologen, en beroepsuitoefening. Toetsing geschiedt op basis van het normendocument van de vereniging.
- 5.2.5 *Taakverschuiving*²
 - 5.2.5.1 In 2018 is de rol van de patholoog deels verschoven van 1^e beoordelaar naar regisseur, (procesbewaker, supervisor) waarbij omschreven gedelegeerde taken door *pathologist assistants* ('path-assers') en analist-screeners verricht worden, onder verantwoordelijkheid van de patholoog.
 - 5.2.5.2 De NVVP bevordert kwaliteit, stelt kwaliteitseisen en ontwikkelt instrumenten voor toetsing daarvan t.b.v. externe accreditatie. Taakherschikking mét overdracht van diagnostische eindverantwoordelijkheid behoort niet tot de doelstelling.
 - 5.2.5.3 De NVVP draagt mede verantwoordelijkheid voor de opleiding, bij- en nascholing van gespecialiseerde analisten en voor de kwaliteitsborging daarvan, inclusief rapportage. De NVVP doet dit in nauwe samenwerking met de VAP.

5.3 *Wetenschap*

- 5.3.1 De NVVP stimuleert expertisebevordering en wetenschappelijk onderzoek in de breedte, gedragen door intensieve samenwerking tussen perifere en academische centra.
 - 5.3.1.1 Dit blijkt uit borging van expertisebevordering in en rondom paneldiagnostiek.
 - 5.3.1.2 Dit blijkt uit stimuleren van samenwerking en participatie in investeringen in nieuwe technieken en delen van spin-off.
- 5.3.2 Wetenschappelijke vorming als wezenlijk onderdeel van opleiding tot patholoog wordt gehandhaafd, ondanks de druk van inkorting van de opleiding.

5.4 *Opleiding van klinisch pathologen*

- 5.4.1 Voor de periode 2014-2018 geldt het opleidingsplan 2011, met een beperkte wijziging ten aanzien van het aantal rotaties op gebied van zeldzame en superspecialistische pathologie.
- 5.4.2 In 2018 zijn er reguliere, landelijk uniforme tussentijdse toetsen voor AIOS, gebaseerd op zowel kennis als praktische vaardigheden en met een met casuïstische benadering
- 5.4.3 De NVVP streeft naar uniformering tussen opleidingscentra in toetsing en beoordeling van AIOS.
- 5.4.4 De NVVP streeft naar borging van opleidingskwaliteit in een kwaliteitsstelsel.
- 5.4.5 De NVVP garandeert dat de opleiding aansluit op kwaliteitseisen van bevolkingsonderzoeken (BVO), en eisen aan aandachtsgebieden voor de patholoog, inclusief moleculaire diagnostiek.

5.5 *Opleiding Klinisch moleculair bioloog in de pathologie (KMBP)*

- 5.5.1 Voor de periode 2014-2018 zal het opleidingsplan 2010 verder geïmplementeerd worden. Het plan zal waar nodig steeds aangepast worden om in te spelen op relevante nieuwe technologische ontwikkelingen, zoals momenteel de massively parallel sequencing.
- 5.5.2 De NVVP borgt de opleidingskwaliteit in een kwaliteitsstelsel, waarbij het opleidingsplan en de opleidingsstructuur geëvalueerd en, zo nodig, bijgesteld worden.

² Onder taakverschuiving wordt verstaan het verschuiven van taken, maar niet van eindverantwoordelijkheid. De term taakherschikking wordt gereserveerd voor verschuiven van taken én eindverantwoordelijkheid. De huidige praktijk van uitstrijkjes screenen, waarbij Pap 1 door de analist geautoriseerd wordt, lijkt in uitvoering het meest op taakherschikking, waarbij de patholoog wel eindverantwoordelijkheid draagt.

5.6 Bij- en nascholing

- 5.6.1 In 2018 is specifieke nascholingsverplichting onderdeel van de reguliere toetsing van pathologen op expertise ontwikkeling binnen hun specifieke aandachtsgebieden. Zie punt 5.1.2.
- 5.6.2 Competentieontwikkeling op gebied van bestuur en management wordt gewaardeerd met accreditatiepunten.
- 5.6.3 De NVVP zorgt voor een compleet palet aan bij- en nascholingsactiviteiten, door het zelf organiseren van activiteiten zoals de Pathologendagen, door leden actief te stimuleren tot het opzetten van activiteiten, en door bijdragen aan de organisatie van internationale congressen (zoals het European Congress of Pathology 2017 te Amsterdam).

5.7 Samenwerking

- 5.7.1 De NVVP zet zich actief in voor afstemming en samenwerking met andere gelieerde beroepsgroepen in de gezondheidszorg, en stakeholders zoals patiëntenverenigingen en maatschappelijke organisaties. Met name de samenwerking met de VAP wordt geïntensiveerd, waarbij gezocht wordt naar synergie en complementariteit in thema's als kwaliteit, bij- en nascholing, en communicatie. NVVP en VAP organiseren in voorjaar 2015 'de week van de Nederlandse Pathologie', waar de pathologendagen onderdeel van zullen uitmaken.

5.8 Belangenbehartiging

- 5.8.1 NVVP is vertegenwoordigd in relevante organen zoals de Orde en de LAD, om de randvoorwaarden te waarborgen en belangen te behartigen voor het naar behoren uitoefenen van het vak klinische pathologie. De belangen betreffen die van pathologen (in vrije vestiging, dienstverband en UMC werkring), aspirant leden (de AIOS), KMBP-ers, en laboratoria als geheel. De belangen strekken zich uit over kwaliteit, wetenschap, capaciteitsplanning, financiering, regelgeving, en reputatie. De NVVP zet zich actief in voor afstemming en samenwerking met andere gelieerde beroepsgroepen in de gezondheidszorg, patiëntenverenigingen en maatschappelijke organisaties.

5.9 Maatschappelijke positionering

- 5.9.1 De NVVP zal haar visie uitdragen naar alle belangrijke geledingen in de maatschappij door overleg met ministeries, andere overheidsorganen, maatschappelijke groeperingen, patiëntenverenigingen, de pers en publiek. Samenwerking op Europees nivo krijgt gestalte door bestuurlijke participatie in de ESP. Transparantie en toetsbaarheid maken nadrukkelijk onderdeel uit van de maatschappelijke positionering.

5.10 Communicatie

- 5.10.1 De NVVP staat voor open communicatie binnen het veld van de pathologie, zowel op nivo van pathologen, als laboratoria, medewerkers van pathologielaboratoria. De NVVP richt haar communicatie vooral ook naar het veld van de gezondheidszorg in brede zin en ook het publiek, om het vak pathologie goed voor het voetlicht te brengen. Een communicatieplan, waarin uitwerking van communicatiestrategie en reputatiemanagement, dient hieraan ten grondslag te liggen en zal worden opgesteld.

5.11 Bestuur en organisatie NVVP

- 5.11.1 Het NVVP bestuur staat voor professionaliteit van bestuur, en heldere communicatie over beleid en besluitvorming naar de leden.
- 5.11.2 De professionalisering van het bestuur krijgt vorm door jaarlijkse evaluatie van de jaarplannen en zelfevaluatie conform de kwaliteitscyclus. Waar nodig worden bestuursleden in de gelegenheid gesteld gerichte scholing te volgen. Zie verder 5.10.6.

- 5.11.3 Het bestuur wordt met onmiddellijke ingang uitgebreid met een bestuurslid om de portefeuilles kwaliteit en beroepsuitoefening beter te kunnen behartigen.
- 5.11.4 Het organogram wordt aangepast, zodanig dat 1. de taken, bevoegdheden en verantwoordelijkheden duidelijk belegd zijn, 2. er duidelijke communicatielijnen zijn tussen commissies en bestuur, en commissies onderling, en 3. er optimale terugkoppeling is door gedelegeerden uit overkoepelende gremia naar de vereniging.
- 5.11.5 De NVVP zorgt voor een intensieve communicatie met de verschillende organen van de vereniging.

5.12 Financiën van NVVP

- 5.12.3 Het NVVP bestuur zorgt voor een financieel gezonde vereniging waarin structurele en incidentele kosten gedekt worden door inkomsten. Om het hoofd te bieden aan wegvallende inkomsten, toenemende eisen aan taken en professionaliteit, en daarmee samenhangende kosten, zal het financieel beleid wordt herzien, met oogmerk om kwaliteit en professionaliteit van de taken van de vereniging minstens op het huidige nivo te handhaven. Financiering uit andere bronnen dan individuele lidmaatschapsgelden worden nadrukkelijk in de plannen betrokken. Een financieel beleidsplan, waarin uitwerking van doelen, financieringstrategie, en kostenbeheersing dient daaraan ten grondslag te liggen en zal worden opgesteld.

6. Bronnen

- 1. Beleidsplan NVVP 2009-2013
- 2. kwaliteitsplan NVVP 2013
- 3. NVVP/WMBP Visie moleculaire pathologie 2011
- 4. kwaliteitswet zorginstellingen (art 4, 4a)
- 5. Brief IGZ over melden van calamiteiten
- 6. KNMG Kwaliteitskader medische zorg 'Staan voor kwaliteit'
- 7. NCRI report: fostering the role of pathology in research 2009.
- 8. BCG rapport "zorg voor waarde" sept 2011.
- 9. Opleidingsplan klinische pathologie 2011
- 10. Opleiding Klinisch Moleculair Bioloog in de Pathologie 2010